

Daniel Kitabı - Numara Yüz Elli Yedi

Daniel Kitabı'nda Kiros'un Kehanet Sembolizmini Çözmek

Jeff Pippenger

2024-03-25

Onuncu bölümün birinci ayetinde bunun Kiros'un üçüncü yılı olduğu bildirilir; ancak birinci bölümde, Daniel'in yalnızca Kiros'un birinci yılına kadar yaşadığı ya da devam ettiği bildirilir.

Ve Daniel, Kral Kiros'un birinci yılına kadar kaldı. Daniel 1:21.

İki yıl boyunca Cyrus fiilen Medyalı Darius ile birlikte hükmetmişti; dolayısıyla bu onun üçüncü yılıydı, ama aynı zamanda ilk yılıydı.

Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşassar diye çağrılan Daniel'e bir şey vahyedildi; ve bu şey gerçekte, fakat belirlenen vakit uzundu; o da bu şeyi anladı ve görüme dair anlayış kazandı. Daniel 10:1.

Peygamberlik açısından Kiros, Daniel'in ilk ve son görümlerinde tanıtılır. Önceki makalelerde belirtildiği gibi, Daniel kitabının birinci bölümü, Vahiy kitabının on dördüncü bölümündeki birinci meleş temsil eder. Birinci melek peygamberlikte tanımlandığında, Vahiy on dördüncü bölümdeki üç meleşin peygamberlik özelliklerinin tümüne sahiptir. Birinci melek tarafından temsil edilen sonsuz müjdenin üç adımı şunlardır: "Tanrı'dan korkun," "O'na yücelik verin," çünkü "O'nun yargı saati geldi."

Daniel ile üç değerli genç, "Tanrı'dan korktukları" için Babil'in yiyecek düzenini reddetmeyi ve vejetaryen kalmayı seçtiler. Ardından gelen gözleme dayalı sınamada, Daniel ile üç değerli genç, Babil diyetini yiyenlerle karşılaştırıldıklarında, sağlıklı görünüşleriyle "Tanrı'yı yücelttiler." Üç yıl sonra, Nebukadnetsar onları sınavı bütün Babil bilginlerinden on kat daha hikmetli bulduğunda, "yargı saati" gelmişti.

Ebedî müjdenin üç adımı, Daniel kitabının son bölümünde de, bilginin artmasının zamanın sonunda mührü çözülen ışığa karşı sorumlu tutulanları arındırıp aklayan ve sınayan bir süreç olarak temsil edilir. Daniel'in ilk bölümünde, tıpkı son bölümünde olduğu gibi, üç meleşin tümünü kapsayan birinci meleşin üç adımı tanımlanır. Birinci bölüm birinci meleşin ebedî müjdesi olduğundan, Daniel'in ikinci bölümü Vahiy on dördteki ikinci meleş temsil eder; burada, canavarın suretinin mi yoksa Mesih'in suretinin mi olduğu sınavı, birinci bölümdeki üç adımın ikinci sınavında olduğu gibi, temsil edilir.

Daniel'in birinci ve ikinci bölümleri, Vahiy'in on dördüncü bölümündeki birinci ve ikinci melekleri temsil ettiğinden, üçüncü bölüm ve Dura Ovası'ndaki sınama da, canavarın işaretini almama uyarısını içeren üçüncü meleşin mesajını temsil eder. Daniel'in birinci bölümünde Kiros'un birinci yılı anılır ve Daniel'in son görünümü olan onuncu bölümde Kiros, üçüncü yılıyla temsil edilir; ama o üçüncü yılın aslında onun birinci yılı olduğunu biliriz, çünkü Daniel yalnızca Kiros'un birinci yılına kadar devam etti.

Dolayısıyla Cyrus, üç yılı içeren bir ilk yılın sembolüdür. O, birinci meleğin mesajının sembolüdür. Cyrus'un ilk yılı, Daniel'in ilk görünümünün son ayetinde ve sonra da Daniel'in son görünümünün ilk ayetinde anılır. Cyrus'un peygamberlik sembolizmini fark etmek önemlidir ve öncelikle onun birinci meleğin mesajını temsil ettiğini tespit ediyoruz. Bu, Daniel'in onun üçüncü yılını ilk yılı olarak tanımlamasından peygamberlik açısından anlaşılabilir; fakat daha da önemlisi, onun ilan ettiği ilk fermanla belirlenir.

Onuncu bölümde Cebrâil'in Pers krallarıyla sürdürdüğü mücadele, Koreş'i, Yahudilerin geri dönmelerine ve Yerusâlim'i ve tapınağı yeniden inşa etmelerine imkân verecek olan üç buyruğun ilkinin ilan etme noktasına getirmekle ilgiliydi. Üçüncü buyruk, 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişiyle sona eren iki bin üç yüz yıllık peygamberliğin başlangıcını belirleyecekti. Üçüncü buyruk üçüncü meleği temsil ediyordu; dolayısıyla Koreş'in ilk buyruğu da 1798'de birinci meleğin gelişini temsil ediyordu. Koreş birinci meleği temsil eder; bu nedenle Daniel kitabında onun ilk yılı üç yılı temsil etmekteydi.

Bu nedenle Cyrus "zamanın sonu"nu temsil eder; çünkü birinci melek (Cyrus) 1798'de geldiğinde "zamanın sonu" geldi ve Daniel kitabının mührü açıldı. Cyrus adının, "güneş" anlamına gelen Eski Farsça "Kūruş" ile "taht" anlamına gelen Elamice "kursh" sözcüklerinin birleşiminden türediğine inanılır; bu da kraliyet otoritesi ya da krallıkla bir bağlantıya işaret eder. Yeşaya da Cyrus'un bu özelliklerine değinir.

Kiros için, "O benim çobanımdır ve bütün dileğimi yerine getirecek" diyen; Yerusâlim'e, "Yeniden inşa edileceksin"; tapınağa, "Temelin atılacak" diyen. RAB, meshettiği Kiros'a, sağ elinden tuttuğum, önünde ulusları boyun eğdirmek için, şöyle der: "Kralların kuşaklarını çözeceğim, onun önünde çift kanatlı kapıları açacağım; kapılar kapanmayacak. Senin önünden gideceğim ve eğri yerleri düzleteceğim; tunç kapıları parça parça edeceğim ve demir sürgüleri keseceğim. Sana karanlığın hazinelerini ve gizli yerlerin saklı zenginliklerini vereceğim, öyle ki seni adıyla çağırın ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu bilesin. Kulum Yakup'un ve seçtiğim İsrail'in hatırı için seni adıyla çağırdım; beni tanımamış olsan da sana unvan verdim. Ben RAB'bim ve başkası yok; benden başka Tanrı yok. Beni tanımamış olsan da seni donattım; ta ki güneşin doğuşundan batıya kadar, benden başkası olmadığını bilsinler. Ben RAB'bim ve başkası yoktur." Yeşaya 44:28-45:6.

Kiros, Mesih'i simgeliyordu; çünkü o Rab'bin "meshettiği"ydi ve Tanrı'nın "çobanı" diye adlandırıldı; Yerusâlim'i inşa eden ve tapınağın temelini atan odur. Kapalı kapıların açılmasıyla görevlendirilen odur; tıpkı Mesih'in, "açtığında kimsenin kapatamadığı, kapattığında kimsenin açamadığı" kişi olması gibi. Ve Kiros'a "karanlığın hazineleri ve gizli yerlerin saklı zenginlikleri" verilir. Kiros, reform hareketleri çizgisindeki birkaç işaret taşına karşılık gelir.

O, birinci meleğin geldiği; Daniel kitabının mührünün açıldığı ve ardından "karanlığın hazineleri ve gizli yerlerin saklı zenginlikleri"nden gelen bir bilgi artışının yaşandığı zamanın sonuna işaret eder. O "karanlığın hazineleri ve gizli yerlerin saklı zenginlikleri", "inşa edilen" "temel"i ve "temeli atılacak olan" "tapınak"ı oluşturur. Kiros'un simgelediği Mesih, Rab'bin "meshedilmiş"dir; tıpkı Mesih'in vaftizinde meshedilmiş olması gibi. Bu nedenle Kiros yalnızca birinci meleğin gelişi değil, aynı zamanda o indiğinde birinci meleğe güç veren ikinci melektir;

nasıl ki Mesih meshedildiğinde Kutsal Ruh indi ise. 22 Ekim 1844'te Mesih, daha önce kapatılmış olan En Kutsal Yer'e giden kapıyı ya da "geçidi" açtı. Kiroş aynı zamanda üçüncü meleğin gelişini de işaretler.

Cyrus birinci melektir ve birinci melek, üç meleğin tüm unsurlarına sahiptir. Cyrus, birinci meleğin geldiği 1798'deki son zaman dönemidir. Cyrus, birinci meleğin mesajının güçlendirildiği (meshedildiği) 11 Ağustos 1840'ı temsil eder. Temellerin atılması işini temsil eder; bu da 1842 Mayıs'ında 1843 çizelgesinin hazırlanmasıyla temsil edilir. Tapınağın inşasını temsil eder; zira 19 Nisan 1844'teki ilk hayal kırıklığında iki sınıf ayrıldı ve 22 Ekim 1844'teki büyük hayal kırıklığındaki ikinci ayrılığı temsil eder.

Milleritlerin ıslah hareketinin tüm kilometre taşları Kiroş tarafından simgelenmişti; bu nedenle bu kilometre taşları aynı zamanda yüz kırk dört binin hareketinin kilometre taşlarını da simgeler. Mesih'in, Milleritlerin tarihinden önce geleceğini bildirdiği işaretler, Millerit hareketinden önce gerçekleşmişti.

Peygamberlik, yalnız Mesih'in gelişinin şeklini ve amacını önceden bildirmekle kalmaz, aynı zamanda onun yakın olduğunu insanların bilmesi için işaretler de sunar. İsa şöyle dedi: "Güneşte, ayda ve yıldızlarda alametler olacak." Luka 21:25. "Güneş karanacak, ay ışığını vermeyecek, göğün yıldızları düşecek ve göklerdeki güçler sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun büyük güç ve görkemle bulutlar içinde geldiğini görecekler." Markos 13:24-26. Vahiy alan kişi ikinci gelişten önceki alametlerin ilkinin şöyle betimler: "Büyük bir deprem oldu; güneş kıldan yapılmış çul gibi kapkara oldu ve ay kan gibi oldu." Vahiy 6:12.

"Bu işaretler on dokuzuncu yüzyılın başlangıcından önce görüldü. Bu peygamberliğin gerçekleşmesiyle 1755 yılında şimdiye kadar kayıtlara geçmiş en korkunç deprem meydana geldi." The Great Controversy, 304.

İkinci Geliş'i ilan eden işaretler 1798'den kısa süre önce, 1755'te başladı. 1798, Kardeş White'ın bunun gerçek İsrail'in gerçek Babil'deki gerçek esaretiyle örneklendiğini öğrettiği, ruhsal İsrail'in ruhsal Babil'deki esaretinin sona erdiği yıldır; bu gerçek esaret ise yetmiş yıllık esaretin sonunda, Kiroş'un açık kapılardan girip Babil'i ele geçirmesi ve Belşassar'ı öldürmesiyle sona ermişti.

"Bugün Tanrı'nın kilisesi, yitik insan soyunun kurtuluşu için ilahi planı sonuna kadar yürütmekte özgürdür. Yüzyıllar boyunca Tanrı'nın halkı özgürlüklerinin kısıtlanmasına maruz kaldı. İncil'in saf haliyle vaaz edilmesi yasaklandı ve insanların buyruklarına itaat etmemeye cüret edenlere en ağır cezalar uygulandı. Bunun sonucunda Rab'bin büyük ahlaki bağı neredeyse bütünüyle işlenmemiş kaldı. Halk, Tanrı'nın sözünün ışığından yoksun bırakıldı. Hata ve batıl inanç karanlığı, gerçek dinin bilgisine dair her şeyi tamamen silip yok etmekle tehdit etti. Yeryüzündeki Tanrı'nın kilisesi, bu uzun ve amansız zulüm döneminde, İsrailoğulları'nın sürgün döneminde Babil'de tutsak tutuldukları kadar gerçekten esaret altındaydı." Peygamberler ve Krallar, 714.

Babil'deki yetmiş yılın sonu 1798'i simgeliyordu ve 1798'den önce, Mesih'in dönüşünün yakın olduğunu ilan eden işaretler vardı.

"Kiros'un ordusunun Babil'in surları önüne gelişi, Yahudiler için sürgünden kurtuluşlarının yaklaştığının bir işaretiydi. Kiros'un doğumundan bir yüzyıldan fazla bir süre önce, İlham onu adıyla anmış ve Babil şehrini gafil avlayarak ele geçirirken yapacağı işin ve sürgündekilerin serbest bırakılmasının yolunu hazırlayacağını kayda geçirilmesini sağlamıştı." Peygamberler ve Krallar, 551.

Kiros aynı zamanda 1798'den önce gelen belirtileri de simgeliyordu. Tarihçiler Darius ile Kiros'un hükümranlığı konusunda oldukça belirsizdir, fakat Tanrı'nın Sözü açıktır. Med-Pers İmparatorluğu Babil İmparatorluğu'nu izledi ve Med-Pers'in ilk kralı Darius'tu; ancak Belşatsar'ın son şöleninin yapıldığı gece Babil'i alan komutan, onun yeğeni Kiros'tu. Kiros ile Darius'un her ikisi de yetmiş yıllık tutsaklığın sonuna ait zamanı simgeler; bu da 1798'deki son zamanı temsil eder ve aynı zamanda 1989'daki son zamanı da simgeler.

Musa'nın tarihindeki zamanın sonu, üç yıl arayla Harun ile Musa'nın doğumlarıyla işaretlendi. Bu tarih, Mesih'in tarihini en mükemmel biçimde örnekledi ve o tarihteki zamanın sonu, Yahya'nın doğumuyla ve altı ay sonra kuzeni İsa'nın doğumuyla işaretlendi. Zamanın sonunun iki işaret noktası vardır; Darius ile Kiros'un ikisi de yetmiş yıllık esaretin sonunu işaret eder; bu, bin iki yüz altmış yıllık esaretin sonunun bir örneğiydi. 1798'de papalık canavarının aldığı ölümcül yarayı, ertesi yıl o canavarın üzerine binip ona hükmetmiş olan kişinin ölümü izledi. 1989'da Reagan ile Birinci Bush'un ikisi de başkandı.

Kiros, son zamanın gelişini duyuran işaretleri ve son zamanın kendisini işaretler. Bilginin artışı, bir melek indiğinde ilk bildirin güçlenişini, ardından girişilen temellerin atılması işini, tapınağın inşasını ve Antlaşmanın Habercisi kendi tapınağına aniden geldiğinde üçüncü meleğin gelişini işaretler.

Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşassar diye çağrılan Daniel'e bir şey vahyedildi; bu şey gerçektir, ama belirlenen süre uzundu. Daniel o şeyi anladı ve görümünü kavradı. O günlerde ben, Daniel, tam üç hafta yas tuttum. Lezzetli ekmek yemedim; ne et ne de şarap ağzıma girdi; hiç kendime yağ sürmedim; ta ki tam üç hafta doluncaya kadar. Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Hiddekel denen büyük ırmağın kıyısında idim. Daniel 10:1-4.

Cyrus ve Belteshazzar'ın sembolleri, son günlerde belirli bir peygamberî tarihi temsil eder. Belteshazzar'ın sembolü, temsil edilen halkın antlaşma halkının son nesli olan yüz kırk dört bin olduğunu bize bildirir. Onlar, Cyrus'un temsil ettiği peygamberî tarihe yerleştirilmiştir; bu da 1798'den, 1989'dan ve 11 Eylül 2001'den önceki tarihi temsil eder, çünkü Cyrus bu dönüm noktalarının hepsini temsil eder. O ayrıca 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığını ve hatta yakında Amerika Birleşik Devletleri'nde gelecek olan Pazar günü yarasını da temsil eder. Daniel'in son görümünün peygamberî olarak nereye yerleştirildiğini saptamanın anahtarı, Daniel'in ne bildiğidir.

Birinci ayette Daniel (Belteshazzar) hem "şeyi" hem de "görümü" anlar. "Şey", İbranice "dabar" sözcüğüdür, "söz" anlamına gelir ve Gabriel tarafından iki bin beş yüz yirmi yıllık ("yedi kez") "chazon" görümünü temsil etmek için kullanılır. Birinci ayette Daniel'in anladığı "görüm", iki bin üç yüz yıllık "mareh" görümüdür. Son günlerin Tanrı'nın ahit halkı 1989'da sonun zamanında "yedi kez" anlamadı. "Yedi kez"i 11 Eylül 2001'den sonrasına kadar anlamadılar; bu nedenle Daniel, 11

Eylül 2001'den sonra Cyrus tarafından temsil edilen peygamberî reform hareketinin zamanında olmalıdır; çünkü nihai peygamberî hareketi temsil eden Daniel hem "şeyi" hem de "görümü" anlar.

Daniel'in yirmi bir günlük bir yas dönemi içinde bulunduğu belirtilir. Yasın "o günlerinde" Daniel, "sözü" anladı ve ayrıca "görüm" hakkında da anlayışa sahip oldu. "Söz" ile temsil edilen hakikat, yas günlerinde Daniel'a açıklandı. Tanrı'nın halkı, reform çizgilerinde Gece Yarısı Çılgılığı'ndan hemen önce "yas tutanlar" olarak temsil edilir. Bu yas, Muzaffer Giriş'ten hemen önce Lazarus için yas tutan Marta ve Meryem ile temsil edilir. Bu durum, Yeremya'nın ifade ettiği üzere, Millerci tarihte ilk hayal kırıklığından sonraki yılgınlıkla örneklendirilmiştir.

Sözlerin bulundu, ben de onları yedim; ve sözün bana yüreğimin sevinci ve coşkusu oldu: çünkü ben senin adıyla çağrıldım, ey Rab, orduların Tanrısı. Alaycıların topluluğunda oturmam, sevinmedim de; senin elin yüzünden yalnız oturdum: çünkü beni öfkeyle doldurdun. Acım neden sürekli, yaram neden sağalmaz, şifa bulmayı reddediyor? Bana bütünüyle bir yalancı gibi, kuruyan sular gibi mi olacaksın? Yeremya 15:16-18.

Yeremya, Vahiy'in on birinci bölümünde Sodom ve Mısır'ın sakinlerinin iki tanığın ölümü üzerine yaptıkları gibi, "sevinmedi". "Sevinmemek", yas tutmaktır. Belteshazzar'ın yası, iki tanığın ölümüne eşlik eden yasa işaret eder. 18 Temmuz 2020 ve 3 Kasım 2020 tarihlerinde, yeryüzü canavarının gerçek Protestan boynuzu ile Cumhuriyetçi boynuzlarının iki tanığı, Rabbimizin de çarmıha gerildiği Sodom ve Mısır'ın sokaklarında öldürüldü. Rabbimiz çarmıha gerildiğinde, öğrencileri yas tutmaya başladı. Bu iki tanık, Vahiy'in on birinci bölümünde Musa ve İlyas olarak temsil edildi.

Kutsal Yazılarda Mesih'in Mikael olarak geçtiği beş atıf vardır; bunların üçü Daniel kitabında, biri Yahuda kitabında ve biri de Vahiy kitabındadır. Şu anda ele aldığımız onuncu bölümde Mikael iki kez, on üçüncü ve yirmi birinci ayetlerde anılır; ardından on ikinci bölümün birinci ayetinde yeniden anılır. Mikael'in kimliği Vahiy on ikinci bölümün yedinci ayetinde belirtilir. Yahuda'da ise Mikael'in Musa'yı dirilttiği ifade edilir; Musa, Vahiy on birinci bölümde sokakta ölü yatan tanıklardan biridir.

Bu nedenle, bunu bir zamanlar bilmiş olsanız da, yine de size şunu hatırlatıyorum: Rab Mısır diyarından halkı kurtardıktan sonra iman etmeyenleri daha sonra helak etti. İlk makamlarını korumayan, kendi konutlarını terk eden melekleri de büyük günün yargısına kadar karanlık altında ebedi zincirlerde tutmaktadır. Sodom ve Gomora ile çevrelerindeki kentler de aynı şekilde fuhşa kendilerini verip yabancı bedenin peşinden giderek, sonsuz ateşin cezasını çekmek suretiyle ibret olarak ortaya konulmuşlardır. Aynı şekilde bu murdar rüyaçılar da bedeni kirletir, yetkeyi hor görür ve yüce varlıklara karşı kötü konuşurlar. Oysa başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın bedeni üzerine tartışırken, ona karşı sövgü dolu bir suçlama getirmeye cesaret etmedi; yalnızca, "Rab seni azarlasın" dedi. Yahuda 5-9.

Yahuda Kitabı'nda, Sodom ve Mısır'ın birlikte Vahiy'in on birinci bölümünde Musa ile İlyas'ın öldürüldüğü büyük kenti temsil ettiği bağlamda, Mikael tarafından temsil edilen Mesih, Musa'nın bedenini diriltir. Musa ve İlyas, Vahiy'in on birinci bölümünde sembolik üç buçuk gün boyunca ölü kalmışlardı ve Beltesassar için yas günleri, Mikael gökten indiğinde sona erer. Satır üstüne

satır, Daniel Kitabı onuncu bölüm birden dörde kadar olan ayetler, iki tanığın Mikael tarafından diriltilmesiyle sona eren yaş dönemini tanımlamaktadır.

Bu çalışmaya bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Baba, Musa ile İlyas'ı Mesih'e elçileri olmaları, Göğün ışığıyla O'nu yüceltmeleri ve yaklaşan ıstıرابı konusunda O'nunla görüşmeleri için seçti; çünkü onlar yeryüzünde insanlar olarak yaşamışlardı; insani keder ve acıyı tatmışlardı ve İsa'nın yeryüzündeki yaşamında yaşadığı sıkıntıyı halinden anlayabiliyorlardı. İlyas, İsrail'e peygamberlik konumunda Mesih'i temsil etmişti ve yaptığı iş bir bakıma Kurtarıcı'ninkine benzerdi. Ve Musa, İsrail'in önderi olarak, Mesih'in yerini tutmuş, O'nunla görüşüp konuşmuş ve O'nun yönergelerini izlemişti; bu nedenle, Tanrı'nın tahtı çevresinde toplanmış bütün ordular arasından, Tanrı'nın Oğlu'na hizmet etmek için en uygun olanlar bu ikisiydi.

İsrailoğullarının imansızlığına öfkelenen Musa, kayaya öfkeyle vurup istedikleri suyu onlara sağladığında, görkemi kendine mal etti; çünkü zihni, İsrail'in nankörlüğü ve inatçılığıyla öylesine meşguldü ki, O'nun kendisine yapmasını buyurduğu eylemi yerine getirirken Tanrı'yı onurlandırmayı ve O'nun adını yüceltmeyi ihmal etti. Her Şeye Gücü Yeten'in planı, İsrailoğullarını sık sık dar boğazlara düşürmek ve sonra, büyük ihtiyaç anlarında, onları kudretiyle kurtarmaktı ki, O'nun kendilerine yönelik özel ilgisini fark etsinler ve O'nun adını yüceltsinler. Ama Musa, yüreğinin doğal dürtülerine boyun eğerek Tanrı'ya ait olan onuru kendine mal etti, Şeytan'ın gücü altına girdi ve vaat edilen diyara girmesi yasaklandı. Musa sebatkâr kalmış olsaydı, Rab onu vaat edilen diyara götürürdü ve sonra da ölümü görmeden onu göğe yükseltirdi.

Nitekim Musa ölümden geçti; ancak Tanrı'nın Oğlu gökten indi ve bedeni çürümeyi görmeden önce onu diriltti. Her ne kadar Şeytan, Musa'nın bedeni için Mikail'le çekişip onu meşru avı olarak talep ettiyse de, Tanrı'nın Oğlu'na karşı üstün gelemedi; ve Musa, dirilmiş ve yüceltilmiş bir bedenle, göğün avlularına taşındı ve artık Baba tarafından Oğluna hizmet etmek üzere görevlendirilen onurlandırılan ikisinden biri olmuştu.

"Uykunun kendilerini böylesine alt etmesine izin vererek, öğrenciler göksel haberciler ile yüceltilmiş Kurtarıcı arasındaki konuşmayı kaçırmışlardı. Ne var ki derin uykudan aniden uyandıklarında ve önlerindeki yüce görüntüyü gördüklerinde, coşku ve huşu ile dolarlar. Sevgili Efendilerinin ışıldayan suretine baktıklarında, onu bürüyen ve güneşinki gibi ışık huzmeleri saçan tarif edilemez görkeme başka türlü dayanamadıkları için, elleriyle gözlerini siper etmek zorunda kalırlar. Kısa bir süreliğine öğrenciler, Rablerini gözlerinin önünde yüceltilmiş ve ululanmış halde ve Tanrı'nın gözdeleleri olarak tanıdıkları o nurlu varlıklar tarafından onurlandırılmış olarak görürler." Peygamberlik Ruhu, cilt 2, 329, 330.